

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. Пазарджик, 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на тринадесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Борислав Ал. Илиев

при участието на секретаря Петя Кр. Борисова
като разгледа докладваното от Борислав Ал. Илиев Търговско дело №
20215200900164 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.432 от КЗ, във вр. с чл.45 от ЗЗД вр. с чл.86 и чл.52 от ЗЗД.

Образувано е по искова молба вх. №3935/08.11.2021г. предявена от Г. Г. К., ЕГН *****, адрес гр. П., ул. Д., № 3, ет. 3 чрез адвокат Г.Й., член на САК против Застрахователно Акционерно Дружество „ОЗК - Застраховане“ АД, ЕИК 121265177, гр. София, ул. Света София № 7, ет. 5, представлявано заедно от А. Л. и Р. Д. - изпълнителни директори с правно основание чл.432 от КЗ и чл.86 от ЗЗД и цена на исковите 90 000 лв. (деветдесет хиляди лева) представляващи неимуществени вреди вследствие на смъртта на неговата съпруга; 25 000 лв. (двадесет и пет хиляди лева) представляващи неимуществени вреди вследствие на получените от него травматични увреждания; ведно със законните лихви до окончателното изплащане на сумите.

Предявените иски се основава на следните фактически твърдения:

На 05.05.2018 г., около 12:25 часа, на гл. път 11-37, 118,502 км., общ. Пазарджик, е настъпил пътен инцидент при който л.а. марка “Ситроен”, модел “С 4”, с рег. № , управляван от Г.К., движейки се в посока от гр. П., към с. Г., на кръстовището за с. С., предприема маневра “завиване наляво”, за да навлезе по ведомствен път водещ към ресторант “Макдоналдс”. Извършвайки маневрата, МПС марка “Мерцедес”, модел “412 Д”, с рег. № , управлявано от К.Д., поради превишена скорост застига и блъска, от дясната страна, управлявания от доверителя му л.а. Вследствие на удара и поради получените тежки травматични увреждания, на 27.05.2018 г. в МБАЛ “Пазарджик” АД, е починала Л. Г. К., която към момента на удара се е намирала в л.а. марка “Ситроен”, модел “С 4”, с рег. № , на дясна седалка, до шофьора, с поставен обезопасителен колан. От пътния инцидент е пострадал тежко и доверителят му Г.К., който по спешност е откаран в МБАЛ “Пазарджик” АД. За пътния инцидент е съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица с рег. № 1006р-7308/30.05.2018 г., по описа на ОД на МВР гр. Пазарджик. По повод на процесния пътен инцидент е образувано НОХД № 445/2019 г., в което подсъдимият Г.К. е

признат за виновен за настъпилото ПТП с Присъда № 20/10.07.2020 г., влязла в законна сила на 28.07.2020 г. В хода на образуваното НОХД обаче, както е видно от представените с настоящия сигнал Мотиви към Присъда № 20/10.07.2020 г., на стр. 5 обсъждайки механизма на настъпването на процесното ПТП, са установени факти, които безспорно доказват вината за настъпването на процесното ПТП и от страна на водача МПС марка “Мерцедес”, модел “412 Д”, с рег. № РА 2190 ВХ К.Д.. Както безспорно се установи в хода на наказателното производство, ограничението на скоростта в района на процесното ПТП е била 60 км/ч., а водачът Д. се е движил със 105 км/ч., което е 45 км/ч., над ограничението и което както се установи е в причинно- следствена връзка с настъпилото ПТП. В хода на съдебното следствие по образуваното НОХД, видно и от стр. 8 от Мотивите по влязлата в сила Присъда, категорично се установи, че при движение със скорост от 105 км/ч., водачът Д. не е имал техническа възможност да предотврати процесното ПТП, но това той е могъл да стори ако се е движил със скорост по-малка от 84 км/ч., а fortiori, със разрешената скорост от 60 км/ч. Нещо повече, в проведеното съдебно следствие вещите лица по изготвената ТСАТЕ, категорично отговориха, че с оглед на обстоятелството, че водачът на т.а. “Мерцедес”, се е движил в средна пътна лента, ако се е движил със скорост от 60 км/ч., без задействане на спирачната система и без отклоняване вдясно, при движение само напред, не би настъпил удар между двете МПС-та, а те биха се разминали с поне 10 см. На следващо място, както е видно от изготвената КСМАТЕ, по образуваното НОХД, която съдът кредитира напълно, превишената скорост от страна на водача на т.а. К.Д. е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилия най-тежък резултат а именно смъртта на Л. К.а. Видно от събраните в хода на съдебното дирене, по образуваното НОХД № 445 и приложените и приети по делото САТЕ и ДСАТЕ, се установи, безспорно, че управлението на МПС марка “Мерцедес”, модел “412 Д”, с рег. № от страна на К.Д., с превишена скорост е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилия пътен инцидент тежките последици породени от него. В случай, че водачът Д. е спазвал ограничението на скоростта, пътен инцидент въобще не би настъпил, дори и без предприето спиране от негова страна, тъй като двете МПС-та биха се разминали. Счита, че процесното ПТП е настъпило при независимо съизвършителство на двамата водачи» С оглед на всичко гореизложено и по повод на безспорно установените данни за извършено престъпление от страна на водача К. Ц. ДР., и предвид, че същият към датата на процесния инцидент е бил военнослужещ в поделение в гр. П., към настоящия момент е образувано ДП № 40-СЛ/2021 г., по описа на Военно окръжна прокуратура Пловдив, за извършено престъпление от Д., по повод причинената смърт на Людимила К.а и телесни увреждания на ищеца Г. К. С оглед на всичко гореизложено, счита, че с поведението си водачът К.Д., застрахован в ответното дружество, е създал основната причина за настъпване на процесното ПТП, а именно управление на МПС-то, със скорост, която е 45 км/ч над разрешената, което е в пряка причинно- следствена връзка с причината за настъпването на процесното ПТП. Твърдим, че приносът на водача К.Д. е 50 %, поради което предявява следните искиви претенции, като отчита процент на съпричиняване от страна на ищеца в размер на 50 %: -180 000 лв., за претърпени неимуществени вреди, от смъртта на починалата му съпруга, които след признание на приноса на ищеца от 50 %, се равняват на 90 000 лв., който иск се явява като окончателно предявен. -50 000 лв., за претърпени неимуществени вреди, представляващи болки и страдания от получените телесни увреждания, които след признание на приноса на ищеца от 50 %, се равняват на 25 000 лв, който иск се явява като окончателно предявен.

По повод на процесното ПТП, дъщерята и майката на починалата К. предявили иск пред ОС Пазарджик, по повод на който се образува т.д. № 286/2018 г.І състав. Делото приключило с осъдителни искова, с които ищите осъдили застрахователя на водача Г.К., “Застрахователно

акционерно дружество Далл Богг: Живот и Здраве" ЕАД, ЕИК 200299615. По делото също се установи, че принос за настъпването има освен водачът и Г. К. Установило се по приетата GATE, че в случай, водачът Д., се е движил с разрешената скорост, удар изобщо не би настъпил. Нещо повече. По делото вещното лице по назначената САТЕ, достигна до идентичния извод, както вещните лица по образуваното НОХД, а именно, че при по-ниска от 84 км/ч. ударът за водача на т.а. е бил предотвратим.

С оглед на така установените обсъждания, осъденото дружество на водача К. "Застрахователно акционерно дружество Далл Богг: Живот и Здраве" ЕАД, са предявили регресна претенция срещу ответника по настоящия иск, на основание чл. 127, ал. 3, вр. с чл. 499, ал. 7 от КЗ, срещу Застрахователно Акционерно Дружество „ОЗК - Застраховане" АД. По повод на исковата претенция е образувано т.д. № 332/2020 г., по описа на СОС, които се произнесъл с Решение от 26.05.2021 г., което определило 60 % принос на водача Г.К. за настъпване на инцидента. С оглед на това, Застрахователно Акционерно Дружество „ОЗК - Застраховане" АД, било осъдено да заплати на "Застрахователно акционерно дружество Далл Богг: Живот и Здраве" ЕАД, съответна част от заплатената на ищците по горепосоченото т.д. № 286/2018 г., 1 състав, по описа на ОС Пазарджик.

Всичко гореизложено обуславя завеждането на настоящата искова претенция от доверителя му. Ищецът е съпруг на починалата в пътния инцидент. Отношенията помежду им са били изключително близки, основани на привързаност, разбирателство, взаимна обич, подкрепа и уважение. Л.К.а, е била гръбнакът на цялото семейство, което е разчитало на нея както в материален, така и в емоционален аспект. Тя е била изключително грижовна и добра съпруга. Вследствие на смъртта на Л. К.а, доверителят ми е изпаднал в изключително тежка депресия, която продължава и към настоящия момент. Ищецът е загубил съпругата си, която е била на 43 години, в разцвета на своята младост и живот. Пред семейството са предстоили най-хубавите години, по отглеждането на детето им. Със съпругата си Т. К. е имал отношения даващи пример за всеки, който е познавал семейството им. Отношенията им се основавали на силна обич и уважение. Пострадалият е живял в едно домакинство с починалата, като са имали изключително близки отношения. От бракът си ищецът и починалата К.а, са създали прекрасно дете, дъщеря им М. К.а. След смъртта на Л.Г. К.а, доверителят ми е изпаднал в тежка депресия, станал е затворен и неконтактен, чувства се безпомощен и не намира начин по който да създаде истинска семейна среда за дъщеря си при липсата на нейната майка. Към настоящия момент, пострадалият не намира начин да живее с мисълта, че е загубил съпругата си по налеп, внезапен начин и, че никога повече няма да я види. На ищеца му предстои да отглежда и възпитава дъщеря си, която ще израсне без майка си, която празнота няма как да се поправи.

От друга страна, наред с изключително тежките емоционални травми, вследствие на пътния инцидент, доверителят ми е претърпял и редица тежки травматични увреждания. След като бил приет по спешност в болничното заведение, лекарите установили, че Г.К. е претърпял *дифузна травма на главния мозък; разкъсно-контузна рана в областта на главата.*

В болничното заведение пострадалият е подложен на *оперативна интервенция* при която е обработена хирургично раната в областта на главата. Престоят в болницата за пострадалият продължил от 05.05.2018 г., до 11.05.2018 г..

След като бил изписан от болничното заведение, пострадалият продължил лечението и възстановяването си в домашни условия при спазване на постелен режим с приемане на обезболяващи. Въпреки провежданата от доверителя ми медикаментозна терапия, болките в областта на главата, придружени със световъртеж продължили за ищеца в продължение на 4 месеца. Пострадалият се оплаквал от постоянно нетърпимо главоболие, придружено с обща отпадналост и загуба на концентрация и световъртеж. Страдал от нарушения в съня, като поради огромната трагедия сполетила живота му, за период от една година му се налагало да ползва съноторни лекарства. Първите два месеца, пострадалият станал потиснат, лесно раздразнителен и нервен.

Видно от приложения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица с рег. № 1006р-7308/30.05.2018 г., по описа на ОД на МВР гр. Пазарджик, отговорността на водача на МПС марка "Мерцедес", модел "412 Д", с рег. № , е била застрахована по застраховка „Гражданска отговорност" в Застрахователно Акционерно Дружество „ОЗК - Застраховане" АД, със

застрахователна полица BG/23/118000363323, валидна от 28.01.2018 г., до 27.01.2019 г.

Предвид гореизложеното, с молба с Вх. № 99-3224/26.06.2018 г., ответното дружество е поканено да заплати на пострадалото лице обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди. Въпреки, че предвиденият в КЗ тримесечен срок за окончателно произнасяне по заведената претенция изтече на 26.09.2018 г., към настоящия момент, ответното дружество не е заплатило застрахователно обезщетение на доверителите ми. Моля да бъде осъдено Застрахователно Акционерно Дружество „ОЗК - Застраховане” АД, ЕИК 121265177, да заплати на Г. Г. К., застрахователно обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди в резултат на смъртта на Л. Г. К.а, в размер на 90 000 лв. (деветдесет хиляди лева), ведно със законна лихва за забава върху претендиращото от него обезщетение за неимуществени вреди, за периода от датата на завеждането на поканата от страна на ищеца, по реда на чл. 380 КЗ, 13.06.2018 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

Формулира искане да бъде осъдено Застрахователно Акционерно Дружество „ОЗК - Застраховане” АД, ЕИК 121265177, да заплати на Г. Г. К., застрахователно обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди в резултат получените телесни увреждания, в размер на 25 000 лв. (двадесет и пет хиляди лева), ведно със законна лихва за забава върху претендиращото от него обезщетение за неимуществени вреди, за периода от датата на завеждането на поканата от страна на ищеца, по реда на чл. 380 КЗ, 13.06*2018 г., до окончателното изплащане на обезщетението. На основание чл.38 ал.1 т.2 от Закона за адвокатурата, на страната се оказва безплатна адвокатска помощ. Това мотивира искането по чл.38 ал.2 от ЗА, в случай че ответната страна бъде осъдена за разноски, съдът да определи на адвоката, оказал безплатна адвокатска помощ, при условията на същия законов текст, адвокатско възнаграждение

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът Застрахователно Акционерно Дружество „ОЗК - Застраховане” АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Света София № 7, ет. 5, представлявано от Изпълнителните Директори – А. Л. и Р. Д., чрез процесуалния си представител -адвокат Д.Х. е подал отговор на исковата молба в който изразява становище по исковите,като оспорва същите.Изразява становище по направените доказателствени искания.Прави доказателствени искания .

В срока по чл. 372 от ГПК не е постъпила допълнителна искова молба,

По допустимостта на претенциите:

Легитимацията на страните съответства на твърденията на ищеца за претърпени вреди от деликт и застрахована гражданска отговорност на делинквента при ответника-застрахователно дружество.

Съдът приема, че надлежно е упражнено правото на иск, доколкото ищеца е провел описаната в чл. 498, ал. 1 и ал. 3 от КЗ процедура за разглеждане на претенцията пред застрахователя, като го е сезирал с искане за заплащане на обезщетение на 26.06.2018 г. претенция – обстоятелство, по което не се спори между страните. Искът е предявен на 26.09.2018 г., т. е. след изтичане на тримесечния срок по чл. 496, ал. 1 КЗ, в който няма произнасяне от застрахователя.

Съдът счита, че в случая претенцията на ищеца за присъждане на законната лихва за забава представлява последица от евентуалното уважаване на главния иск – за обезщетение и не се предявява като самостоятелен иск по чл. 86 от ЗЗД и затова ищецът не е длъжен да сочи размер на търсената лихва.

По доказателствата:

Съдът е приел, че доказателственото искане за приемане на представени от ищеца с исковата молба и допълнителна искова молба писмени доказателства е основателно, поради което същите са приобщени към доказателствения материал по делото с изключение на СМЕ, САТЕ и ДСАТЕ –

тъй като са недопустимо доказателство в настоящото производство, събрани по реда на друг процесуален закон и за целите на друго производство .

Като обсъди поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, за да се произнесе от фактическа страна съдът приема за установено следното:

Не се спори, че при пътния инцидент на 05.05.2018г., описан в исковата молба, ищецът Г.К. и неговата съпруга са пострадали ,като последната е пострадала тежко и е починала на 22.05.2018г.

Установи се от представената по делото застрахователна полица, че водача на МПС марка “Мерцедес”, модел “412 Д”, с рег. № , е имал валидна застраховка в ответното дружество ЗАД “ОЗК-Застраховане” АД. Установява се, от представеното удостоверение за родствени връзки, че ищецът Г. Г.К. е съответно съпруг на починалата пътничка Л. Г. К.а.

Безспорно е, че е налице и проц.предпоставка да бъде отправена покана от ищите до ответника преди завеждане на исковата молба, видно от представено уведомление вх.№ 99-3224/26.06.2018 год.

Спорни по делото са въпросите дължи ли застрахователят обезщетение на ищеца, налице ли е съпричиняване на вредоносния резултат от страна на починалата пътничка в колата и в какъв размер да е обезщетението за неимуществени вреди. Налице ли са други факти относими към ПТП като състоянието на пътната настилка, поведението на други водачи и последвало ПТП и имат ли отношение към вредоносния резултат.

От приетият като доказателство протокол за ПТП с пострадали лица рег. № 1006р-7308/30.05.2018г. се установи настъпилото ПТП на 05.05.2018г. около 12,30ч. на главен път 11-37,118,502км. и участници л.а „Ситроен С-4 с рег.№ с водач Г. Г.К. и л.а „Мерцедес мод. 402 Д с рег.№ РА 21 90 ВХ. с водач К. Ц.Д..

От разпита на допуснатите по делото свидетел К.Д. се установи, че знае за катастрофата, тъй като той е единия човек от катастрофата. Това било 2018 година, на 5 май, приблизително около 13 часа на обяд. Това станало на разклона за „Мак Доналдс“ и с.Сарая, в посока магистралата. Пътувал от село Г. в посока П. Пътувал с Мерцедес „Спринтер“. Катастрофата станала на самия разклон, автомобилът мисли, че бил Ситроен, който му засякал пътя и той го ударил. Той искал да свие наляво за „Мак Доналдс“, той идвал от П. Движели се един срещу друг. Засякал му пътя, за него сякаш автомобилът спря в неговото платно. Ударил го от дясната му страна, в предната част на дясната страна. След това дошли от КАТ, пожарна, Бърза помощ. Имало пострадали. Жената казали, че е тежко пострадала. Не е оказал помощ на никого. Много бързо пристигнала Бърза помощ и не могъл да разбере точно кой от каква помощ се нуждае. Не могъл да каже за първи път от колко разстояние забелязах лекия автомобил, не мога да кажа точно като метри. Не мога да кажа на какво разстояние се намирал, когато той започнал маневрата. Реагирал на неговата маневра като натиснал спирачките и опитал да избягам в дясно. Във връзка с процесното ПТП не е наказван и не е осъждан. Във връзка с този инцидент е привлечан като обвиняем от Военна прокуратура Пловдив.

От показанията са вид. Й. А. се установи, че разбрала за инцидента на 05.05.2018г, била в къщи, пристигнали две униформени лица от Пътна полиция, които им казали, че Л. и Г. са катастрофирали, претърпели са пътен инцидент, но са живи и се намират в болницата и я помолили ако може да се погрижи за дъщеря им. Съответно с уговорих ли с една приятелка, тя да се погрижи за детето, аз със сина ми тръгнала за болницата. За случая не мога да каже друго освен, че от там нататък се е грижила за двамата. Веднага след като се научила за инцидента всеки ден е

ходила както в болницата, така и в къщи при нейната майка, която била с онкологично заболяване. На 05 май същия ден за първи път видяла Г., след 16 часа след като отишла в болницата, там го видяла, той бил в много тежко състояние. Говорел несвързано. Опитала се да установи някаква връзка, той не говорил някои неща. Бил в държавната болница в Пазарджик. Той може би около две седмици престоял в болницата, оплаквал се от главоболие, световъртеж, имал удар на главата. След изписване от болницата той имал нужда от помощ, не се чувствал стабилен, световъртеж имал. След това е ходила там да помага в домакинството, за сметките, за детето. Също така е пребивавала няколко вечери, когато са отсъствали Г. и баба му, която също била в болница за химиотерапии. Много време се възстановявал Г. от травмата на главата, не знае дали в момента се е възстановил, много голяма травма бил получил. Г. от лекар, в отделението, в което съпругата му беше, е разбрал, че тя е починала. Тя починала на 27 май, имала нужда от кръвопреливане и много други процедури, за които се грижели нейните колеги от болницата. На нея Г. и казал за смъртта и, трябвало да води детето на едно представление в П. и в началото на деня и казал, че е починала. Той бил в много тежко състояние, стресиран, неадекватен, бил на успокоителни. Погребението било след 2-3 дни, той присъствал на него. Просто не знаел какво му се случва буквално, в много тежко състояние бил. Оставало на него той да се грижи за детето, за майка и и се чудел какво ще прави от тука нататък. Имало промяна в него след това, нищо не го радвало, свършено различен бил. Постоянно се питал как ще отгледа детето, не можел да спи. Психологично много тежко му се отразило и продължавало да му се отразява. Мисли, че не се е възстановил психически от загубата към настоящия момент. Постоянно говорил за съпругата си, за детето и се чудил дали не е причината за смъртта на съпругата си и се самообвинявал. Не можел да се помири, че така се е случило. Преди смъртта на съпругата му те живеели заедно от 2006 година, след като сключили брак живеели в едно домакинство, били в много добри отношения, след това 2007 година се появило детето, полагали общи грижи за него, много го обгрижвали. Починалата била много добре уважаван медик, работела като медицинска сестра в „Карит“ в болницата от 20 години. Много сърдечен човек била, много добре се грижела за болните, обичала професията си. Била и анестезиологична сестра в същото време.

По делото е допусната и изслушана КСМАТПЕот заключението на която се установяват обстоятелствата относно причините за настъпване на ПТП, механизмът на процесното ПТП, характерът на телесните увреждания на ищеца и тези довели до смъртта на съпругата му Л. К., причинно-следствената връзка между ПТП и уврежданията, как се е отразило на психиката загубата на неговата съпруга и възможно ли е пълно възстановяване на психиката му.

Така предявените искове от Г. Г.К. съдът намира за частично основателни.

Съгласно разпоредбата на чл.429 ал.1 от КЗ със сключването на договор за застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят поема задължението да покрие отговорността на застрахования към трети лица за причинените имуществени и неимуществени вреди. Същевременно съгласно чл.477, ал. 1 и 2 от КЗ обект на застраховане по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е гражданската отговорност на застрахованите физически и юридически лица за причинените от тях на трети лица имуществени и неимуществени вреди, свързани с притежаването и/или използването на моторни превозни средства. В тази връзка за успешното провеждане на прекия иск срещу застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ в тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на валидно сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност" между увредилото го лице и ответника по делото, настъпило увреждане, причинено от виновно и противоправно деяние от

страна на застрахования, причинна връзка между деянието и вредоносния резултат, както и вида и размера на претърпените вреди. С оглед обхвата на застрахователното покритие, регламентиран в цитираните разпоредби, застрахователят обезщетява всички вреди, за които отговаря застрахованото лице на основание чл. 45 ЗЗД.

В настоящото производство са представени доказателства за заявена писмена претенция пред застрахователя – ответник на 26.06.2018г. като към датата на заявяване на иска в съда – 02.10.2018г., срокът, посочен в чл. 496, ал.1 от КЗ е изтекъл т.е. заявените иски са процесуално допустими. Липсват данни ответникът е изплатил застрахователно обезщетение.

Правно релевантните факти по отношение на предявения иск са установяване на договорно правоотношение по договор за застраховка, покриващ риска «Гражданска отговорност», сключен между деликвентата и ответното дружество, противоправно деяние на деликвентата, от което са настъпили вредни последици, които са в причинно-следствена връзка с деянието, техният вид. Същите, съобразно правилата за разпределяне на доказателствената тежест, подлежат на установяване от ищеца. В тежест на ответника е да обори законоустановената презумпция за виновност, залегнала в нормата на чл. 45 ал.2 от ЗЗД.

По делото не се спори, че ответникът – застраховател е в застрахователно правоотношение, покриващо риска «гражданска отговорност» с деликвентата. Няма спор, че ответника ОЗК Застраховане АД е в застрахователно правоотношение със свидетеля К.Д., водач на лекотоварен автомобил „Мерцедес Спринтер“, участвал в пътния инцидент, при който е пострадал ищеца и неговата съпруга. Безспорно е доказан механизма на ПТП, при което е пострадал ищеца и съпругата му на 05.05.2018г. а впоследствие същата е починала на 27.05.2018г.

Имайки в пред вид събраните по делото писмени и гласни доказателства, настоящият съдебен състав намира за установено, че вина, при условията на независимо съизвършителство имат двамата водачи участници в ПТП на 05.05.2018г. От анализа на доказателствата се установява, че причина за инцидента е както поведението на Г.К., който при управлението на автомобила предприема извършване на маневра завой наляво, без да осигури безопасност на движението и пропусне движещото се с предимство по главен път превозно средство. Поведението на застрахования водач К. е виновно и противоправно. Нарушени са правилата за безопасност на движението визирани в нормите на чл.25, чл.37 и чл.47 от Закона за движение по пътищата. Разпоредбата на чл.25 ал.1 от ЗДвП предписва, че водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, включително и завой наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. Съгласно чл.37 ал.1 от същия закон императивна повелява, че при завиване наляво за навлизане в друг път водачът на завиващото нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства. Императивна е и разпоредбата на чл.47 от ЗДвП, съгласно която водач на пътно превозно средство, приближаващо се към кръстовище, трябва да се движи с такава скорост, че при необходимост да може да спре и да пропусне участниците в движението, които имат предимство.

Другата равна по степен според съда причина за пътния инцидент е движението на другия автомобил участник в ПТП с превишена скорост. Установи се, че лекотоварния автомобил управляван от св.С. преди задействане на спирачната система се е движел със скорост 105

км./ч.при максимално разрешена такава в конкретния пътен участък от 60 км./ч.Поведението на водача е виновно и противоправно в отклонение на разписаните в чл.6,чл.20 и чл.21 от Закона за Движение по пътищата правила. Вещото лице е категорично,че инцидента не е бил неизбежен в смисъл, водача на „Мерцедес 412Д“ би имал възможност да избегне удара ,чрез безопасно есктрено спиране ,ако в момента в който е реагирал се е движил със скорост по-малка от 84км.ч. Освен това в.л. е заявило,че при движение на „Мерцедес 412 Д“ по средата на средната лента със скорост от 60км.ч. ,при равномерно движение направо ,без задействане на спирачната система и отклоняване надясно с и спиране на „Ситроен С4“ двата автомобиля биха се разминали на около 10см. на пътя бе съобразено с правилата за движение. Налице са законоизискуемите предпоставки на чл. 45 ЗЗД - виновно противоправно поведение на участниците в процесното ПТП , увреждане на ищеца и тежко такова на Л. К.а причинило смъртта ѝ и причинна връзка между тях . Налице е застрахователна отговорност по договор за застраховка „гражданска отговорност" сключен между един от виновните водачи и ответното дружество , като застрахователното събитие е настъпило в срока на действие на договора , което обстоятелство не се оспорва от страните , с оглед на което са налице и условията за отговорността по чл. 432 КЗ за застрахователя .

Солидарната отговорност на причинителите на увреждането дава възможност на пострадалия да насочи претенцията си за обезщетяване в пълния и размер против всеки от тях , като в случая пострадалия е насочил иска си против ответника , като застраховател на деликвента Г.К.. Когато вредите бъдат причинени от повече от едно лице, всяко едно от тези лица отговаря солидарно спрямо увредения за пълния размер на дължимото обезщетение за причинените вреди. Помежду си те отговарят разделно, но по отношение на пострадалия отговорността им е солидарна – всеки дължи на пострадалия пълния размер на дължимото обезщетение.Отношенията между застрахователите се уреждат на друга плоскост – ако единият от тях плати изцяло дължимото обезщетение, може да има претенция спрямо другия застраховател за частта, съответстваща на вредите, които неговия застрахован е причинил на увреденото лице. Но това са отношения между застрахователите ,не засягат пряко увреденото лице и не са предмет на настоящето дело.

Неоснователно е направеното от ответната страна възражение за лично съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалите Г. и Л. К.а поради пътуване в автомобила без поставен предпазен колан. Приносът на пострадалия следва да бъде доказан по категоричен начин от страната, която е направила възражение за съпричиняване. Недопустимо е приложението на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, когато приносът на увреденото лице не е доказан при условията на пълно главно доказване, а е само предполагаем (Решение № 19 от 8.02.2017 г. на ВКС по т. д. № 50177/2016 г., IV г. о.).

На първо място от показанията на св. Д. не се установи,че пътниците в л.а „Ситроен“ в т.ч.и пострадалите Г. и Л. К.а,да са били без поставен предпазен колан,а на второ място и двамата експерти по делото – в.л.инж.М. и в.л.д-р М. заключават,че с оглед характера,спецификата и интензитета на конкретния инцидент предпазния колан не би могъл да предотврати и не е предотвратил нараняванията по тялото на К.а.

Относно претърпяните от ищеца неимуществени вреди от деликта ,съдът приема,че същите се изразяват в дълбока скръб и нелечима с времето болка от загубата на най-близък и за ищеца човек-съпруга и другар на Г.К..Същият е реагирал изключително болезнено на смъртта на толкова близък човек,което е логично и типично,още повече,че загубата е внезапна.Загинал е млад и здрав човек,с който ищецът е изградил и поддържали топли и емоционални дългогодишни отношения.Ищецът е бил съкрушен от загубата до такава степен,че е изгубил желание за

живот. Живеели са в едно домакинство и връзката им е била изключително силна и близка. В лицето на Л., която е негова съпруга е имал опора, която безвъзвратно е загубил. Тежка е загубата на съпругата, към която той е силно привързан, изпитва скръб, траур и гъгуване. Дълго време не може да осъзнае и приеме загубата. При него се активира защитния механизъм на психиката, наречен „изтласкване“ — отстраняване от съзнанието на нежелани и стресиращи импулси — един от простите защитни механизми, насочен към отхвърляне от съзнанието на неприемливо събитие. От заключението на в.л. психолог се установи, че в ежедневните си отношения с хората от обкръжаващата го среда се е отчуждил, не излиза никъде, не празнува лични и национални празници. Чувства се безпомощен, преживял е тежък емоционален стрес, довел до влошаване на емоционалното му състояние. Непосредствено след събитието у него се поражда буря от отрицателни преживявания със сила и интензитет по ~ високи от онова, което той може да носи. В.л. е установило, че всички изброени психични и соматични оплаквания са симптоми на депресивно състояние. Същия продължава да преработва психо - травмената ситуация и до момента. Необходимо е да се подчертае, че интензивността на преживяванията не е в степен, нарушаваща актуалното му психо-социално функциониране.

По направеното от ответната страна възражение за съпричиняване поради непредприемане на мерки/консултации със специалист, хоспитализиране, медикаментозно лечение/ относно психичното състояние на ищеца, с което същия е допринесъл за обема и продължителността на търпените болки и страдания. Възражението е неоснователно, тъй като по делото не се събраха безспорно и категорични доказателства в тази насока. Т.е дали поведението на пострадалия е рисково и дали то е допринесло за увреждането, подлежи на установяване във всеки конкретен случай. Тежестта за доказване е върху позоваващата се на съпричиняването страна в процеса. Тя следва да го установи с допустимите от ГПК доказателствени средства съответния принос. От заключението на в.л. се установи, че ищецът не е приемал медикаментозно лечение, като препоръка за подобряване на психологичното състояние на подекспертният е да се консултира със специалист - психологическа консултация /психотерапия/. В.л. е установило, че интензивността на преживяванията не е в степен, нарушаваща актуалното му психо-социално функциониране.

Болките и страданията на ищеца от загубата на неговата съпруга и другар в живота подлежат на репарация, като обезщетението следва да се определи от съда по справедливост по аргумент от чл. 52 от ЗЗД.

Съдът определя обезщетение в размер на 90 000,00 лв. за ищеца К.. При това положение ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати обезщетение за неимуществени вреди в полза на ищеца в посочения размер.

По отношение претенцията за заплащане на мораторна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди съдът намира, че същата има компенсаторен характер и се дължи от датата, следваща изтичане на предвидения в чл. 496, ал.1 от ГПК срок т.е. в настоящия случай от 26.09.2018г. до окончателното изплащане на главницата.

По отношение на претендираното обезщетение за неимуществени вреди в резултат от получени телесни увреждания

В случая обективните данни, събрани по делото са, че пострадалият Г.К. К е получил: черепно-мозъчна травма, изразяваща се с наличие на кръв под твърдата мозъчна обвивка и мозъчна контузия, разкъсно-контузни рани по главата, контузия на гръдния кош и на корема. ОТ заключението на в.л. д-р.М. се установи, че е проведена обработка на раните на главата и

консервативно медикаментозно лечение и наблюдение. От допуснатата и изслушана КАТСМПЕ се установи, че писаните травматични увреждания са в пряка причинно-следствена връзка с настипилото ПТП по механизма „Травма в автомобила”. Също така се установи, че непосредствено след травмата, по време и на болничния престой пострадалият е търпял интензивни болки в областта на главата, гръдния кош и корема, налагащи включването на обезболяващи средства в терапията. При изписването персистира главоболие и координационни нарушения, налагащо спазването на леглови режим за около месец, избягване на силни звукови и светлинни дразнителни, натоварване на анализаторите и др. В.л. е заключило, че възстановяването след подобна травма отнема не по-малко от 3-4 месеца и към момента ищецът е възстановен от травмите при пропуснатото ПТП

Както се изложи вече, когато ищецът претендира обезщетение за обичайните неимуществени вреди от деликт, при доказани увреждащи действия (както е в случая), искът е установен в своето основание и съдът е длъжен да определи неговия размер. Тогава не са нужни формални, външни доказателства за установяване на тези обичайни вреди, тъй като те настъпват винаги в резултат от увреждащото действие. В този случай размерът на обезщетението следва да се определи според стандарта на живот, за да не се превърне в източник на неоснователно обогатяване за пострадалия. Когато обаче ищецът претендира вреди над обичайните, които са обусловени от конкретни, специфични обстоятелства, той следва да ги посочи в исковата молба и безспорно да ги докаже. Съдът на свой ред трябва да се мотивира защо присъжда обезщетение над или под обичайния размер (в т.см. Решение № 270 от 16.02.2018 г. на ВКС по гр. д. № 284/2017 г., IV г. о.).

С оглед изложеното разбиране, съдът следва да приеме, че са налице единствено обичайните за претърпяното телесно увреждане неимуществени вреди. Тоест в доказвания период на лечение и възстановяване /от 3 до 4 месеца / ищецът е изпитвал болки и страдания с обичайните за травмата характеристики и интензитет, но не и търпими неудобства и такива които били по-големи от обичайните. От изслушаната по делото СМЕ се установи, че в случая не се установяват настъпили усложнения и др. фактори, които удължават нормалното протичане на оздравителния процес. От друга страна от събраните по делото глесни доказателства се установи, че болките в областта на главата, придружени със световъртеж продължили след изписването му от болница. Не се установи същият да се е оплаквал от постоянно главоболие, обща отпадналост, загуба на апетит и да е страдал от нарушени на съня, да е станал подтиснат, лесно раздразнителен и нервен.

Необходимо е да се изследва въпросът какво е справедливото обезщетение за неимуществени вреди, като при изясняване на механизма на ПТП, съдът установи, че направеното възражение за съпричиняване поради непоставен обезопасителен колан е неоснователно. Що се касае до направеното възражение за съпричиняване поради непровеждане на медикаментозно лечение, контролни прегледи и липса на представени доказателства за изпълнение на лекарски предписания за домашно лечение и спозен хигиенно-диетичен режим от страна на ищеца. Възражението е неоснователно, тъй като по делото се събраха безспорно и категорични доказателства в тази насока. Дали поведението на пострадалия е рисково и дали то е допринесло за увреждането, подлежи на установяване във всеки конкретен случай. Такова рисково поведение е когато то е проява на съзнателен и свободно формиран избор на увреждения, по отношение на когото е налице знание за този факт, или възможност за узнаването му при проявена нормална дължима грижа (аргумент от т. 7 от ТР № 1/2014 г. на ОСТК на ВКС). Тежестта за доказване е върху позоваващата се на съпричиняване страна.

Основният принцип при определяне на обезщетения, дължими за неимуществени вреди е установен в чл.52 от ЗЗД, а именно по справедливост. При определяне размера на неимуществените вреди следва да се вземат под внимание всички обстоятелства, които ги обуславят, като характера на увреждането, начина на извършване на деянието, обстоятелствата, при които е извършено, причинените морални страдания и пр. /В този смисъл постановление на Пленума на ВС №4/1968г./ Следва да се преценят вида и тежестта на причинените психични увреждания, продължителността и интензитета им и други страдания и неудобства за здравето - в този смисъл решение №69/18.03.2014г. по гр.д.№4686/2013г. на ВКС, IV г.о.

При определяне на дължимото обезщетение така също следва да се държи сметка и за обществените представи за справедливост в аспект на съществуващите общественоекономически условия на живот към момента на увреждането – май 2018 г. и създаденият от съдебната практика ориентир (вж. решение № 213 от 19.11.2019 г. на ВКС по гр. д. № 714/2019 г. на 3 ГО - две травми: счупване на костите на лявата предмишница и фрактура на дясната подбредрица; оперативно лечение, последвано от спазване на режим и лечение в домашни условия и рехабилитация за период около 11 месеца; злополука 2015 г. – 12 хил. лв.).

Моралните вреди са индивидуално определими и паричното обезщетение за тях следва да съответства на необходимото за преодоляването им. Не е проява на справедливост, а е в дисхармония със справедливостта, определяне на парично обезщетение по-голямо от необходимото за обезщетяване на претърпените вреди, съобразявайки обстоятелствата, че не са установени настъпили усложнения и др. фактори, които да удължат нормалното протичане на оздравителния процес, респ. не са установени остатъчни последици при ищеца от претърпените травми в следствие на процесното ПТП. Настоящият състав приема, че паричният еквивалент на понесените от ищеца доказани обичайни неимуществени вреди възлиза на сумата от 15 000 лева. При това положение ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати обезщетение за неимуществени вреди в полза на ищеца в посочения размер. До пълния претендиран размер на сумата от 25 000 лв. искът следва да се отхвърли като неоснователен.

По отношение претенцията за заплащане на мораторна лихва върху обезщетението за неимуществени вреди съдът намира, че същата има компенсаторен характер и се дължи от датата, следваща изтичане на предвидения в чл. 496, ал.1 от ГПК срок т.е. в настоящия случай от 26.09.2018г. до окончателното изплащане на главницата

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК с оглед изхода на спора на всяка от страните се полагат разноски.

Ищецът е представил списък на разноски по чл.80 от ГПК .

На основание чл. 38, ал. 2 от ЗА, ответникът следва да бъде осъден да заплати на адвокат Г.Й. от САК адвокатско възнаграждение за предоставяне безплатно на правна защита и съдействие на ищеца при условията на чл. 38, ал. 2 от ЗА в исковото производство. Съгласно чл. 7, ал. 7, във вр. с ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, адвокатското възнаграждение за исковото производство, предвид защитавания материален интерес – и съгласно чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, нормативно установеният минимум на дължимото адвокатско възнаграждение по предявените искове за една инстанция е 3530 лв. Доколкото заявените претенции са уважени в частичен размер, то с оглед изхода на спора дължимото адвокатско възнаграждение, възлиза в размер на 3830 лв.

Съобразно уважаването на иска на ищеца се полагат разноски в производството в р-р на сумата от 3830лв. –адв.възнаграждение на адв.Г.Й. от САК ,сумата в р-р на 4 200лв.-държавна такса, и сумата в р-р на 581,30лв. -депозит за КСМПАТЕ и допълнителен депозит.

Съобразно отхвърлената част от исковете, на ответника се полагат разноски в производствоторазмер на 350лв. адв.възнаграждение на адв.И.Е. , и сумата в р-р на 100лв. разноски по делото –депозит за КСМАТПЕ и допълнителен депозит .които следва да се изплатят от ищеца

На основание чл. 78 ал.6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на Пазарджишки окръжен съд държавна такса върху присъдените обезщетения в размер на 4 600лева, както и на основание чл. 11 от Тарифа ГПК д.т. в размер на 5 лева в случай на служебно издаване на изпълнителен лист

Воден от горното и на основание чл.235 и чл.236 от ГПК Пазарджишкият Окръжен съд,

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество ОЗК - Застраховане" АД с ЕИК 121265277, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. "Света София" N 7, ет. 5, представлявано от Изпълнителните Директори А. Л. и Р. Д. да заплати на Г. Г. К. от гр.П.к,ул.“Д.“№,ет.,ап. сумата в размер на 90 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, в резултат на смъртта на . Г. от ПТП от 05.05.2018 г. , ведно със законната лихва за забава от 26.09.2018 г. до окончателното изплащане на сумата .

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество ОЗК - Застраховане" АД с ЕИК 121265277, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. "Света София" N 7, ет. 5, представлявано от Изпълнителните Директори А.Л. и Р. Д. да заплати на Г. Г. К. от гр.П.,ул.“Д.“№ет.,ап. сумата в размер на 15 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, в резултат на получени телесни увреждания от ПТП от 05.05.2018 г. , ведно със законната лихва за забава от 26.09.2018 г. до окончателното изплащане на сумата , като

ОТХВЪРЛЯ предявения иск за разликата над 15 000лв. до пълния претендиран размер на сумата от 25 000лв. ,ведно със законните лихви за забава от 26.09.2018г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество ОЗК - Застраховане" АД с ЕИК 121265277, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. "Света София" N 7, ет. 5, представлявано от Изпълнителните Директори А. Л. и Р. Д. да заплати на Г. Г. К. от гр.П.,ул.“Д.“№,ет.,ап. сумата в р-р на от 3 830лв. –адв.възнаграждение на адв.Г.Й. от САК , сумата в р-р на 4 200лв.-държавна такса, и сумата в р-р на 581,30 лв. депозит за КСМПАТЕ и допълнителен депозит.

ОСЪЖДА Г. Г. К. от гр.П.,ул.“Д.“№ет.,ап. да заплати на „Застрахователно акционерно дружество ОЗК - Застраховане" АД с ЕИК 121265277, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. "Света София" N 7, ет. 5, представлявано от Изпълнителните Директори А. .и Р. Д. сумата в р-р на от 3 630лв. –адв.възнаграждение на адв.Г.Й. от САК , сумата в р-р на 350лв. адв.възнаграждение на адв.И. Е. от САК ,и сумата в р-р на 100лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество ОЗК - Застраховане" АД с ЕИК

121265277, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. "Света София" N 7, ет. 5, представлявано от Изпълнителните Директори А. Л. и Р. Д., да заплати по сметка на Окръжен съд – Пазарджик държавна такса върху присъдените обезщетения в размер на 4 200 лева, както и на основание чл. 11 от Тарифа ГПК д.т. в размер на 5 лева в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението може да бъде обжалвано пред Пловдивския Апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пазарджик: _____